

ای بندگان آستان مقدس نامه مفصل شما که بتاريخ ۱۴ کانون ثانی ۱۹۲۰

بود رسید ...

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

از الواح حضرت عبدالبهاء - بر اساس نسخه موجود در "کتابخانه آثار بهائی" در مرکز جهانی بهائی
- شماره ۱۹۱

۱۹

عشق آباد

اعضای محترمه کمیته مشرق الاذکار

جناب عبدالوهاب ابن شهید جناب احمد آقا حسین اف جناب علی علی اصغراف جناب ضیاءالله علی اصغرزاده جناب استاد محمد رضای بنّا جناب حسینعلی علی اف جناب میرزا احمد نبیل زاده جناب اسدالله باقراف جناب استاد عبدالکریم باقراف جناب میر علی اصغر اسکوئی جناب آقا نصرالله باقراف علیهم بهاء الله الأبهی

ای بندگان آستان مقدس نامه مفصل شما که بتاريخ ۱۴ کانون ثانی ۱۹۲۰ بود رسید از مضمون نهایت سرور حصول یافت زیرا دلالت بر آن می نمود که امور مشرق الاذکار نهایت همت تمشیت می شود امیدم چنانست که نوایای صادقه احبای الهی بظاهر ظاهر مجسم گردد و جزئیات امور مشرق الاذکار نیز انجام پذیرد و همچنین نقشه سالون عظیم مشاهده گشت آن نیز بعون و عنایت جمال مبارک یقین است که عنقریب اكمال خواهد گشت فی الحقیقه این سالون مفرح قلوبست و جالب دقت نفوس

و اما وفات انجنار ولکوف مهندس باوفای مشرق الاذکار فی الحقیقه این مهندس باوفا در خدمت مشرق الاذکار بنهایت صدق و صفا کوشید از یک طرف مشغول باین بنای عظیم بود و از طرف دیگر قصر مشید از برای خویش بنیاد می نهاد که کنگره اش بعنان ملکوت می رسد فنعم اجر العاملين فی الحقیقه درین جهان فانی سراجی روشن کرد که در زجاج ملکوت می درخشد عبدالبهاء بدل و جان در تشییع آن جسد پاک حاضر بود و مناجات می نمود که این نفس نفیس در ملکوت تقدیس در قصر مشید که بسبب خدمت به مشرق الاذکار انشاء نمود استقرار یابد فی الحقیقه احبای الهی در حقّ او نهایت وفاداری مجرا نمودند اینست سزاوار بندگان الهی اینست لایق مشتعلین بنار موقده ربّانی

۱. رقم ۹ بر طبق حساب ابجد معادل عددی کلمه "بهاء" است.

ORIGINAL

الهی الهی هذا عبد قام بكلّ قوّة فی بناء أوّل مشرق للأذکار الذی تأسّس فی الدیار و أوّل هیکل انشأ باسمک و شاع و ذاع ذکره فی الأفطار ربّ انّ هذا الولیّ الحمیم الصادق الأمين خدم هذا البیان العظیم لیلاً و نهارة و سعی و بذل المهمة الوفیّة عشیاً و ابکاراً بقلب طافح بالوفاء و صدر رهین الولاء و لم یأل جهداً فی تحسین هذا البناء الشّاهق و تحکیم اساسه الثّابت الرّاسخ و تزئین اركانہ و تثبیت بنیانه ربّ انه قضی نحبه و انتهى ایّامه و انکشف ظلام آلامه و قصد ملکوتک العظیم و فنّاء بابک الرّحیب بفؤاد طافح بالرّجاء و صدر منشرح آملاً بالعطاء و وفد علیک بقلب سلیم و لیس له زاد الا التّوکل علیک ربّ ربّ عامله بفضلک البدیع و خلّصک الجمیل و عفوک الجلیل حتّی یروی من المنهل العذب الفرات و یستبشر بمغفرتک الّتی هی من الآیات الباهرات و خض به فی عین رحمتک الّتی هی بارد و شراب و نور وجهه فی اعلى المقام المقدّس عن شوائب الآثام انّک انت العزیز الغفور الرّحمن

ای یاران عبدالبهاء تمنّای حضور ازین عبد آستان جمال ابهی نموده بودید من نیز در نهایت اشتیاقم آرزوی مشاهدۀ روی یاران می نمایم و تشنّۀ ملاقات دوستانم ولی باید جمیع در نهایت محبّت و الفت و اتّحاد باشند تا وحدت و یگانگی احبّای عشق آباد در جمیع آفاق شیوع یابد و جمیع بدانند که این اتّحاد و یگانگی چون مغناطیس عبدالبهاء را بمدینۀ عشق جذب نمود و این سر رشته از برای مدائن دیگر گردد و علیکم البهّاء الأبهی

۱۱ شعبان ۱۳۳۸